

lige tilsynsbestemmelser i kapitel 17. I kapitlet er endvidere fastsat regler om Datatilsynets opgaver i relation til visse former for behandling af oplysninger, som er undergivet en anden medlemsstats lovgivning.

Bestemmelserne er fastsat på baggrund af direktivets artikel 28 og afløser reglerne om Registertilsynets organisation og kompetence i lov om offentlige myndigheders registre kapitel 7 og lov om private registre kapitel 7.

Til § 55

Bestemmelsen har sin baggrund i direktivets artikel 28, stk. 1, og til dels artikel 28, stk. 3, 1. pind.

Reglen i *stk. 1* svarer til lov om offentlige myndigheders registre § 22, stk. 1. Tilsynsmyndigheden foreslås benævnt Datatilsynet i stedet for Registertilsynet, men dette indebærer ikke i sig selv ændringer, for så vidt angår tilsynets organisation eller virksomhed. Reglen svarer til § 22, stk. 1, 1. pkt., i lov om private registre, samt § 22, stk. 1, 1. pkt., i lov om offentlige myndigheders registre. Efter bestemmelsen har Datatilsynet som udgangspunkt kompetence i relation til enhver behandling, som omfattes af loven. Andet kan dog være bestemt i særlovgivningen.

Reglen i *stk. 2* svarer til lov om offentlige myndigheders registre § 24. Sekretariatet, der skal varetage Datatilsynets daglige forretninger, herunder den løbende inspektionsvirksomhed, forudsættes sammensat således, at det besidder såvel juridisk som edb-teknisk sagkundskab. Med den rivende udvikling, der i disse år og fremover vil finde sted på IT-området, er det af central betydning, at sekretariatets personale til stadighed kan honorere disse krav.

Reglen i *stk. 3* svarer til lov om offentlige myndigheders registre § 23. Der skal ved udpegning af medlemmer af rådet tilstræbes uvildighed og sagkundskab. Rådets medlemmer skal således udpeges på en sådan måde, at der sikres Datatilsynet den fornødne uafhængighed af interesser inden for den offentlige og private sektor. Samtidig er det af afgørende betydning for Datatilsynets autoritet, at der blandt rådets medlemmer findes personer med betydelig indsigt i den offentlige (statslige såvel som kommunale) forvaltning og erhvervslivets og arbejdsmarkedets forhold, da dette vil være en forudsætning for, at tilsynet kan foretage en selvstændig vurdering af de synspunkter, der kan anføres for og imod ønsker om påbegyndelsen og tilrettelæggelsen af bestemte behandlinger. Endelig forudsættes det, at mindst ét medlem af rådet besidder indgående kendskab til informationsteknologi. Formandsposten har hidtil været beklædt af en højesteretsdommer, og på grund af Datatilsynets særlige

funktion og status bør denne praksis i videst muligt omfang opretholdes.

Bestemmelsen i *stk. 4* afløser lov om offentlige myndigheders registre § 25, idet det dog ikke længere er justitsministeren, som fastsætter rådets forretningsorden, men rådet selv. Der vil kunne fastsættes nærmere regler om sagemes formelle behandling, herunder om, hvor mange medlemmer af rådet der skal være til stede, for at rådet kan anses for beslutningsdygtigt, om indkaldelse af stedfortræder osv. samt om, at visse typer af sager kan afgøres af sekretariatet på Datatilsynets vegne.

Til § 56

Bestemmelsen har sin baggrund i direktivets artikel 28, stk. 1, 2. afsnit. Den nuværende lovgivning indeholder ikke en tilsvarende bestemmelse, men indsættelsen af det udtrykkelige krav om uafhængighed indebærer ikke nogen ændring af den gældende retstilstand. Datatilsynet er efter reglen fortsat ikke undergivet tjenestebefalinger fra anden administrativ myndighed med hensyn til udøvelsen af sin virksomhed.

Til § 57

Bestemmelsen har sin baggrund i direktivets artikel 28, stk. 2. Der er ikke en tilsvarende regel i den gældende registerlovgivning. Kravet om forelæggelse for Datatilsynet gælder i forbindelse med udfærdigelsen af anordninger, bekendtgørelser og cirkulærer m.v. Det er uden betydning, om reglerne kun er bindende for ansatte i en myndighed eller tillige har retsvirkning over for borgerne. Det afgørende vil være, om reglerne har indflydelse på beskyttelsen af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger. Der skal bl.a. ske høring inden fastsættelsen af nærmere regler efter denne lov, f.eks. efter § 44, stk. 2, § 45, stk. 2, § 72 og § 73.

Det forudsættes endvidere, at der sker høring af Datatilsynet i forbindelse med udfærdigelse af lovforslag, som fremsættes af regeringen. Endvidere forudsættes det, at vedkommende ressortministerium i forbindelse med sin stillingtagen til et privat lovforslag hører Datatilsynet.

Datatilsynet skal i forbindelse med høringen udtale sig om, hvorvidt de påtænkte retsfor skrifter m.v. efter tilsynets opfattelse giver anledning til betænkeligheder i forhold til direktivet og denne lov eller i øvrigt i relation til beskyttelsen af de registreredes privatliv.

Hvis der i et tilfælde ikke sker høring af Datatilsynet, indebærer dette ikke, at den udstedte administrative retsfor skrift er ugyldig.